

Arrest

nr. 214 095 van 14 december 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 2 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat K. VERSTREPEN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Ethiopische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Amhara etnie. U bent geboren in Addis Abeba en heeft daar uw hele leven, tot aan uw vertrek naar België op 10 december 2016, gewoond.

In 2013 werd u lid van de politieke partij, Blue Party. U steunde de partij door maandelijks een financiële bijdrage te leveren en door hulp of advies te geven op vlak van transport en logistiek.

In 2014, voor de verkiezingen, werd u door de regerende partij Ethiopian People's Revolutionary Democratic Front (EPRDF) gevraagd om mee te werken aan hun campagne. U ging hier niet op in en verzoon excuses om niet te moeten deelnemen.

Op 18 oktober 2015 ontving u een oproepingsbrief van het anti-corruptiebureau waarin u werd meegedeeld dat u op 23 oktober moest verschijnen in de rechtbank. U kreeg er vervolgens te horen dat u aangeklaagd werd voor een misdrijf van elf jaar geleden. U had bepaalde goederen niet naar de correcte bestemming gebracht. U werd gedurende 82 dagen gevangen gehouden en moest tijdens die periode drie maal voor de rechter verschijnen. Uiteindelijk werd de beschuldiging ongegrond bevonden en betaalde u een borgsom van 20 000 Ethiopische Birr voor uw vrijlating. U kwam vrij op 10 januari 2016. U zou dat geld terugkrijgen als u binnen de tien dagen geen oproepingsbrief ontving. U zou in dat geval ook vrij zijn van alle beschuldigingen. U ontving geen oproepingsbrief binnen deze tien dagen en ook later niet.

Op 10 december 2016 kwam u met uw eigen paspoort en daarin een visum voor België naar België voor een vergadering met de Belgische organisatie waarvoor u werkt, Ibex explore. Twee weken na uw aankomst in België werd uw vrouw, H., benaderd door het anti-corruptiebureau. Ze vroegen waar u was en gaven haar een oproepingsbrief. Twee dagen later kwamen ze opnieuw naar jullie huis om het huis te doorzoeken. Uw vrouw bracht u hiervan op de hoogte en jullie beslisten dat het veiliger was voor u om niet meer terug te keren naar Ethiopië. U diende een verzoek voor internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten op 18 januari 2017.

Tijdens uw verblijf in België verkocht uw vrouw uw privé-auto aan haar neef. Die neef werd door de veiligheidsdiensten aangehouden terwijl hij met de auto aan het rijden was. De auto stond nog op uw naam. Uw vrouw haar neef werd samen met zijn vrienden, die ook in de auto zaten, aangehouden, omdat ze Oromo zijn en verdacht werden mee te hebben gewerkt aan een protestactie tegen de Ethiopische overheid. Daarna kwam men opnieuw naar uw huis, doorzochten het huis en namen documenten en een mobiele telefoon mee. U werd ervan beschuldigd de Oromo-beweging financieel te steunen. Uw vrouw werd opnieuw opgeroepen en verhoord door de rechtbank. Ze kreeg de boodschap dat ze haar nog zouden contacteren indien ze bijkomende informatie nodig hadden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Ten eerste slaagde u er niet in aannemelijk te maken dat u voor uw vertrek naar België in Ethiopië geïdiseerd werd door de Ethiopische autoriteiten.

Allereerst dient te worden vastgesteld dat u op 10 december 2016 **vanuit Ethiopië naar België reisde met uw eigen Ethiopisch paspoort**, uitgereikt op 27 april 2016 (dus na uw beweerde problemen met de Ethiopische autoriteiten) door de Ethiopische autoriteiten, en een visum voor België, afgegeven op 6.12.2016 te Addis Abeba en geldig tussen 9.12.2016 en 7.02.2017 (zie administratief dossier). U verklaarde geen enkel probleem te hebben ondervonden bij uw vertrek uit Ethiopië (zie notities CGVS 1, p. 15). Het feit dat u deze reis riskeerde met uw eigen paspoort, toont aan dat de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' ten aanzien van deze autoriteiten niet aan de realiteit beantwoordt. Bovendien kon u – zonder problemen met de Ethiopische diensten belast met de grenscontrole – Ethiopië buiten reizen, wat logischerwijze niet het geval zou zijn indien u daadwerkelijk door de Ethiopische autoriteiten geïdiseerd werd. Daarentegen geeft dit eerder blijk van het vertrouwen van de overheid ten overstaan van u, daar ze u het land lieten uitreizen. Indien ze u werkelijk viseerden en wilden arresteren, zouden ze u immers niet zomaar laten gaan en u niet op deze manier de kans geven om het land te verlaten en aan hen te ontkomen. Uw verklaringen dat uw familie daarna door hen benaderd werd omwille van u en met de bedoeling u te vinden, komen dan ook niet overtuigend over. Het is immers niet aannemelijk dat u zonder problemen een Ethiopisch paspoort van de autoriteiten zou verkrijgen en het land mocht uitreizen om dan vervolgens door diezelfde autoriteiten, gezocht te worden om u te kunnen arresteren en zelfs te vermoorden (zie notities CGVS 2, p. 16). **De geloofwaardigheid van uw beweringen betreffende uw problemen met de Ethiopische autoriteiten worden bijgevolg reeds sterk ondermijnd door de constatering dat u Ethiopië op legale wijze verliet.**

Uw beweerde vervolging door de Ethiopische autoriteiten omdat u geweigerd zou hebben campagne te voeren voor de politieke partij EPRDF wordt verder ondermijnd uw eigen verklaringen, waaruit blijkt dat u een vrees voor vervolging niet aannemelijk kon maken. Zo verklaarde u dat u in oktober 2015 gedurende 82 dagen werd vastgehouden in de gevangenis omdat u beschuldigd werd elf jaar geleden een lading goederen verkeerd geleverd te hebben. U verklaarde dat de beschuldigingen door de rechter ongegrond werden bevonden en dat u werd vrijgelaten nadat u een borgsom van 20000 Ethiopische Birr betaalde. Indien u in de komende tien dagen na uw vrijlating niets meer van hen vernomen zou hebben, zouden alle beschuldigingen vervallen. U verklaarde dat u niets meer van hen vernam (zie notities CGVS 1, p. 21, notities CGVS 2, p.12 & zie administratief dossier). U verklaarde dat uw zaak voor de rechtbank gesloten was (zie notities CGVS 2, p. 12) en dat u tot uw vertrek naar België, op 10 december 2016, geen oproepingsbrief meer ontving (zie notities CGVS 2, p. 13). **Zodoende blijkt ook uit uw verklaringen dat deze aanklacht afgerond was en u geen problemen hieromtrent meer ondervond. Uit bovenstaande blijkt immers dat u werd vrijgesproken en dat u sinds uw vrijlating geen problemen meer hebt ondervonden hieromtrent. Op geen enkele manier blijkt dat, wat deze feiten betreft, u nog geïmagineerd zou worden door de Ethiopische overheid, laat staan dat u geïmagineerd werd omwille van politieke redenen.**

Bovenstaande door u aangehaalde problemen worden verder onderuit gehaald door uw vage verklaringen over de achterliggende reden van deze beweerde vervolging door de overheid. U beweerde dat bovenstaande beschreven beschuldiging een valse beschuldiging was zodat ze u konden straffen voor het weigeren met de overheid samen te werken (zie notities CGVS 2, p. 9, 13 en 16). Deze verklaring is echter louter op vermoedens van uw kant gebaseerd. Er werd u verder gevraagd of u nog nieuws ontving over uw zaak, waarop u antwoordde dat uw advocaat u gezegd heeft dat u moet akkoord gaan met wat 'ze' zeggen, met wat u werd aangeboden, als u wilt leven. Er werd u gevraagd wat u dan moest doen, wat ze u aanboden. U verklaarde dat het betekende dat u de leidende partij moest helpen, dingen doen volgens wat ze zeggen, lid worden van hen en deelnemen aan hun activiteiten. U verklaarde 'Ze willen dat ik voor hen werk'. Er werd u gevraagd waarom u dat denkt, waarop u ontwijkend verklaarde dat u onschuldig was en niets mis deed. U verklaarde dat u de informatie van uw advocaat had. Er werd u vervolgens gevraagd of iemand van de overheid u contacteerde over dit aanbod, waarop u verklaarde dat het advies door uw advocaat gegeven werd en kwam van andere mensen en familie (zie notities CGVS 2, p. 13). **Uw beweringen dat de aanklacht en uw gevangenschap gelinkt zijn aan uw weigering om samen te werken met de regerende partij, berusten louter en alleen op uw vermoedens en die van uw advocaat.** U werd immers nooit verhoord, nooit bevestigd en nooit aangesproken door de overheid, noch over de aanklacht, noch over uw – beweerde – weigering om samen te werken met de autoriteiten. U ontving nooit bedreigingen of waarschuwingen die erop wijzen dat men van u verlangde dat u zou samenwerken met de overheid. Dat u ook na uw vrijlating niets meer vernam van de overheid, bevestigt dit alleen maar. Er dient besloten te worden dat **er geen enkele reden is om aan te nemen dat de voorafgaande feiten, namelijk de – volgens uw beweringen valse – aanklacht en de daaraan verbonden gevangenschap, gestoeld zijn op politieke motieven. Uw verklaringen over de achterliggende politieke reden van de aanklacht zijn erg vaag en er kan bijgevolg geen geloof aan gehecht worden.** Er kan dan ook besloten worden dat het niet geloofwaardig is dat u voor uw vertrek uit Ethiopië door de Ethiopische overheid geïmagineerd werd omwille van uw weigering samen te werken met de regerende partij en het risico liep om vervolgd te worden.

Ten tweede wordt er ook geen geloof gehecht aan uw vage beweringen dat uw vrouw, na uw vertrek uit Ethiopië, zou gecontacteerd en benaderd zijn door het anti-corruptiebureau omwille van u en de problemen die u voorheen kende in Ethiopië met de autoriteiten.

U verklaarde dat uw vrouw na uw komst naar België werd benaderd door het anti-corruptiekantoor. U verklaarde dat uw vrouw zei dat ze uw huis doorzochten en dat ze naar u op zoek waren (zie notities CGVS 1, p. 22). U verklaarde dat ze – opnieuw – het hele verhaal verbonden hebben met uw vorige zaak, namelijk het feit dat u weigerde met hen samen te werken (zie notities CGVS 2, p. 14).

Ten eerste werd hierboven reeds vermeld dat het niet geloofwaardig geacht werd dat u voor uw vertrek uit Ethiopië problemen kende met de Ethiopische autoriteiten en dat u geïmagineerd werd door hen omwille van politieke redenen. Aangezien u de beweerde benaderingen van de overheid aan uw vrouw linkt aan uw eerdere problemen met de overheid, maar hier geen geloof aan kan worden gehecht, zijn deze door u aangehaalde asielmotieven evenmin aannemelijk. **Ten tweede** wordt de geloofwaardigheid van uw beweringen betreffende uw vrouw en het feit dat de overheid naar u op zoek is, verder onderuit gehaald door uw vage en ondoorleefde verklaringen hieromtrent. U verklaarde immers niets te weten over de reden waarom ze uw huis doorzochten, waarom ze u zochten en wat ze van u verwachtten (zie notities CGVS 1, p. 22-23 en CGVS 2, p. 14-15).

Uit uw verklaringen omtrent de benaderingen van het anti-corruptiekantoor na uw komst naar België, kan dan ook niet worden afgeleid dat deze enige verband zouden hebben met uw eerdere bewering dat u weigerde om samen te werken met de overheid. Bovendien dient er gewezen te worden dat het feit dat uw vrouw benaderd zou geweest zijn door het anti-corruptiekantoor en dat er een onderzoek zou gevoerd worden, niet automatisch betekent dat u 'gevaar' zou lopen als u naar Ethiopië zou terugkeren. Volledigheidshalve dient er nog op gewezen te worden dat zelfs zo geloof zou gehecht worden aan uw asielaanvraag, *quod non*, de asielprocedure niet tot doel heeft personen te helpen hun strafrechtelijke en/of burgerrechtelijke aansprakelijkheid of verantwoordelijkheid – in uw betrokkenheid bij corruptie – te ontlopen.

Ten derde is het niet geloofwaardig dat u geviseerd werd door de overheid omwille van een valselijke beschuldiging de Oromo-beweging te financieren. Uw verklaringen hieromtrent zijn immers uiterst vaag en onwaarschijnlijk.

U verklaarde dat de neef van uw vrouw, tijdens uw verblijf in België, werd gearresteerd terwijl hij in uw auto reed. U verklaarde dat hij werd gearresteerd omdat hij Oromo is, dat hij beschuldigd werd deelgenomen te hebben aan de Oromo-oppositie en dat de jongeren protesteren tegen de overheid (zie notities CGVS 1, p. 23 en notities CGVS 2, p. 14). U verklaarde dat een week na de arrestatie van de neef van uw vrouw, 'ze' naar uw huis kwamen, het huis doorzochten en plunderden en spullen meenamen. U gaf verder aan dat ze (u doelde op uw vrouw) beschuldigd werd en ze ook haar telefoontoestel meenamen. U verklaarde verder dat uw vrouw zei dat het niet veilig was voor u om terug te keren naar Ethiopië. Toen u daarop geconfronteerd werd met de bedenking waarom u dan een risico zou lopen – aangezien u geen Oromo bent en u niet deelnam aan protest, verklaarde u erg vaag dat ze dachten dat u de Oromo-organisatie financieel steunde omdat u gehuwd bent met een Oromo (zie notities CGVS 1, p.23 en notities CGVS 2, p. 14). Wanneer u gevraagd werd wat uw vrouw bedoelde met 'niet veilig', verklaarde u dat 'ze' dingen vroegen zoals waar u was, wanneer u wegging, wanneer u terugkwam en ze vragen stelden over de auto. Ze zeiden verder ook dat ze haar zouden bellen als ze haar nodig hadden en dat ze de zaken teruggaven die ze hadden afgenomen tijdens de huiszoeking. Er werd u gevraagd of ze iets van u verwachtten, waarop u verklaarde dat u dat niet kon weten aangezien u hier was (zie notities CGVS 2, p. 14-15). Wanneer u gevraagd werd hoe u weet dat ze u ervan verdenken dat u de Oromo-beweging financieel steunt, verklaarde u dat u die informatie kreeg van uw vrouw en dat uw vrouw die informatie kreeg van haar neef zijn advocaat. U verklaarde dat haar neef over u vertelde tijdens zijn verhoor en dat ze toen zeiden dat u degene was die de organisatie financieel steunde (zie notities CGVS 2, p. 15). Er werd u ter bevestiging gevraagd of ze denken dat u de organisatie financieel steunde omdat het uw auto was waarmee de neef reed. U bevestigde dit (zie notities CGVS 2, p. 15). Er werd u gevraagd of uw vrouw een oproepingsbrief kreeg op uw naam. U verklaarde dat ze een oproepingsbrief kreeg op haar naam en dat ze in de rechtbank diende voor te komen en dat haar daar vragen werden gesteld over waar u was, wanneer u terug zou zijn en over de auto. Er werd u gevraagd of u een aanklacht kreeg van hen, waarop u ontwijkend antwoordde dat ze u niet konden vinden maar dat het uw auto was. U verklaarde dat u niet in detail kon vertellen over de zaak maar dat de verhoorder zei dat u deel uitmaakte van de zaak. Er werd u gevraagd of ze tegen uw vrouw zeiden wat ze van u verwachtten, waarop u verklaarde dat ze zeiden dat ze haar zouden bellen als ze nog meer informatie nodig hadden (zie notities CGVS 2, p. 15). Er werd u gevraagd of u denkt dat dit probleem iets te maken heeft met de eerdere aanklacht en uw gevangenschap, waarop u verklaarde dat u dat niet kan zeggen maar dat indien ze deze twee zaken aan elkaar zouden linken dat het dan erger zou worden. U verklaarde dat u vreest dat ze u zullen opsluiten of vermoorden. Er werd u daarop gevraagd of het niet mogelijk is dat ze u gewoon gaan verhoren en dat u onschuldig bevonden zal worden. U verklaarde dat u onschuldig zou zijn als er een legale procedure was, dat u naar de politie zou gebracht worden en verhoord zou worden maar dat dat niet gebeurt. U verklaarde verder dat het een makkelijke manier is om een onschuldig persoon te viseren, wat louter een blote bewering van uw kant betreft (zie notities CGVS 2, p. 16). Betreffende de redenen waarom u geviseerd werd door de overheid verklaarde u opnieuw Eerst en vooral heb ik geweigerd om lid van hen te zijn. En dan binnen enkele maanden deden ze hetgeen dat ze me aandeden. En dan deze keer die zaak. En Het heeft voordelen voor hen dat ik deel van hen uitmaak. en Als ik weiger om lid van hen te zijn betekent dat dat ik een oppositie kan zijn of lid van de oppositie. (zie notities CGVS 2, p. 16). Betreffende bovenstaande verklaringen kan worden herhaald dat het feit dat het anti-corruptiebureau een onderzoek voert, niet impliceert dat men u zal vervolgen. Uw verklaringen blijven immers uiterst vaag. Zoals bleek uit uw verklaringen ontving uw vrouw een oproepingsbrief, werd ze verhoord en kreeg ze de tijdens de huiszoeking ingehouden stukken terug, wat eerder wijst op een legale procedure. Er zijn dan ook geen aanwijzingen om aan te nemen dat u, zoals u beweerde, geen legale procedure zou doorlopen. Uit uw verklaringen blijkt verder niet dat u persoonlijk benaderd werd, dat men u beschuldigde van iets en dat u bedreigingen of waarschuwingen ontving van de Ethiopische overheid.

U ontving enkel, via uw vrouw – die het op haar beurt had van de advocaat van haar neef -, de boodschap dat ze naar u op zoek waren en dat ze vragen stelden over u. Uit uw verklaringen betreffende de valse beschuldigingen dat u Oromo-organisaties financieel zou steunen, blijkt dat u uw vrees voor vervolging enkel baseert op informatie die u vernam via de advocaat van uw neef en op uw eigen veronderstellingen. Hoewel u verklaarde dat u vreest vermoord of opgesloten te worden door de Ethiopische autoriteiten, slaagde u er niet in om deze vrees te onderbouwen en te concretiseren. Uw vrees om opgesloten of vermoord te worden berusten immers louter en alleen op uw eigen veronderstellingen.

Verder dient te worden opgemerkt dat het weinig aannemelijk is dat u zou gevisieerd worden door de Ethiopische overheid en verdacht zou worden de Oromo-beweging te steunen, louter en alleen omdat een persoon van de Oromo-etnie in uw auto reed. Het Commissariaat-generaal beschikt over geen enkele info waaruit blijkt dat de Oromo, die met meer dan een derde van de bevolking de grootste etnische groep van Ethiopië zijn, in uw land louter omwille van hun etnische afkomst zouden worden gevisieerd of vervolgd (zie administratief dossier). Laat staan dat u, die de Amhaarse etnie heeft en louter in verbinding staat met de Oromo-etnie door de etnische afkomst van uw vrouw, zou gevisieerd worden en beschuldigd zou worden van het financieel steunen van de Oromo-beweging. U verklaarde zelf dat u de Oromo-beweging niet financierde. U gaf verder ook nergens blijk van enige betrokkenheid bij Oromo-bewegingen, waardoor het dus ook niet aannemelijk is dat de autoriteiten u hierom vijandig zouden bejegenen of vervolgen bij terugkeer naar Ethiopië. Daarnaast blijkt uit informatie dat heel wat Oromo partijen legaal zijn en worden toegestaan door de overheid (zie administratief dossier). Het feit dat uw vrouw haar neef ervan zou verdacht worden mee te hebben gewerkt aan een protest en gearresteerd werd terwijl hij met uw auto reed, is niet voldoende om aan te nemen dat u automatisch zou verdacht en vervolgd worden omwille van het financieel steunen van de Oromo-beweging. **Er kan met andere woorden niet worden ingezien waarom de Ethiopische autoriteiten u in het bijzonder zouden viseren bij terugkeer naar Ethiopië.**

U legde uw Ethiopisch paspoort neer, uitgereikt op 27 april 2016 door de Ethiopische autoriteiten, met een visum voor België afgegeven op 6.12.2016 te Addis Abeba en geldig tussen 9.12.2016 en 7.02.2017. Dit document toont uw identiteit aan – welke niet onmiddellijk in twijfel getrokken wordt -, maar zoals hierboven besproken werd, ondermijnt dit document de geloofwaardigheid van uw beweringen door de Ethiopische overheid te worden gevisieerd.

U legde een 'Taxpayer Registration Certificate' neer, uitgereikt door de Ethiopische autoriteiten. U legde een 'Commercial Registration Certificate' en een 'Business License' neer, uitgereikt door het Addis Ababa City Administration Trade Bureau op 27.07.2016. U legde een 'Ownership Certificate' neer uitgereikt door het Ministry of Transport in Ethiopië. U legde een rijbewijs neer, uitgereikt door de Ethiopische autoriteiten. U legde een geboorteattest neer van uzelf en van uw kinderen. U legde een eigendomsakte van uw huis neer. U legde een identiteitskaart neer van uw vrouw. U legde een huwelijkscertificaat neer. Deze documenten hebben geen betrekking op de door u ingeroepen asielmotieven, maar louter op uw identiteit en uw werk, wat hier niet betwist wordt.

U legde een kopie neer van een lidkaart van de Blue Party, uitgereikt op 22.09.2013. Dit document heeft louter betrekking op uw lidmaatschap tot de politieke partij, Blue Party. U haalde tijdens de gehoren op het CGVS nergens aan dat uw lidmaatschap tot de Blue Party tot een bepaalde vrees voor vervolging leidde. U verklaarde een louter passieve rol te hebben opgenomen binnen de partij, waarmee u refereerde naar het lidgeld dat u betaalde en het advies dat u twee maal gaf betreffende transportmiddelen (zie notities CGVS 1, p.17-18). Dit document heeft geen betrekking op uw asielmotieven en doet dan ook geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

U legde een brief neer van Ibex Explore waaruit blijkt dat u in België werd uitgenodigd voor een vergadering. U legde een attest neer van uw spaarrekening bij Dashen Bank, uitgereikt op 14 november 2016. Deze documenten hebben louter betrekking op uw visumaanvraag, hetgeen hier niet betwist wordt. Ze hebben echter geen verband met de door u ingeroepen asielmotieven.

U legde een email neer van het Rode Kruis Vlaanderen waaruit blijkt dat u een aanvraag tot onderzoek deed bij de dienst Tracing op 16 december 2017, om aan te tonen dat het Rode Kruis u bezocht in de gevangenis in Ethiopië. Dit document bevestigt louter dat u een aanvraag tot onderzoek deed bij het Rode Kruis maar bevestigt niet dat het Rode Kruis u daadwerkelijk bezocht in de gevangenis. Hoe dan ook, toont een gevangenisbezoek van het Rode Kruis niet de door u beweerde politieke reden aan van uw gevangenschap. Uw advocaat legde een kopie van een post op uw Facebookprofiel neer, waarmee hij wilde aantonen dat u vermist was in de periode dat u in de gevangenis zat. Uit deze post blijkt enkel dat iemand van uw Facebookvrienden naar u op zoek was. Hieruit blijkt echter niet dat u in de gevangenis zat, laat staan de redenen waarom u in de gevangenis zou gezeten hebben. U legde verder een betaalbewijs neer van de borgsom die u betaalde, uitgereikt op 10 januari 2016.

Uit dit document blijkt dat u, zoals u verklaarde een borgsom betaalde van 20000 Ethiopische birr om uw vrijlating te bekomen. Uit het document blijkt verder louter dat u werd aangeklaagd door het anti-corruptiebureau voor corruptie en een borgsom betaalde van 20000 Ethiopische birr, hetgeen niet betwist wordt. Het toont niet aan dat u omwille van de door u aangehaalde politieke redenen, zoals hierboven beschreven, werd gearresteerd. Deze documenten zijn dan ook niet van dien aard dat het bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen, of dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 2 juli 2018 een schending aan van "de artikelen 48/3 t.e.m. 48/6 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ('Vreemdelingenwet'), artikel 4 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn), artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen ('Vluchtelingenconventie'), artikel 3 EVRM, de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, als beginselen van behoorlijk bestuur, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen".

Hij merkt op "dat verwerende partij op zich geen motieven aanhaalt die in twijfel trekken dat de door verzoeker vernoemde feiten gebeurd zijn, met name de convocaties, de opsluiting, de borgsom, de convocaties van zijn vrouw, de huiszoekingen, etc, maar enkel motieven aanhaalt die de redenen van die feiten in twijfel trekken". Waar de commissaris-generaal volgens verzoeker "meent dat er niet wordt aangetoond dat verzoeker omwille van zijn politiek profiel aan een dergelijke behandeling onderworpen werd en dat het mogelijks om een louter gemeenrechtelijk gegeven gaat", klaagt verzoeker aan dat de commissaris-generaal "bijzonder veel vertrouwen [heeft] in het Ethiopische regime, de werking van de ordediensten in Ethiopië, en van het gerecht" en er vanuit gaat "dat alle mensen die effectief vervolgd worden in Ethiopië met recht en reden vervolgd worden, en dat er van de tienduizenden die aan arbitraire detentie worden onderworpen en onder valse voorwendsels aan huiszoekingen en detentie onderworpen worden, dit telkenmale om goede redenen gebeurt, en dat er nooit met een te breed net gevist wordt". Hij meent dat er aan voorbij wordt gegaan "dat de bedoeling van het Ethiopische regime wel eens arbitraire massa-intimidatie zou kunnen zijn, om zo iedereen in het gelid te dwingen en dat Ethiopië zich niet beperkt tot vervolging van high-profile doelwitten maar ook veel mensen soms zonder goede reden en zonder grondige profilering aanhoudt".

Verzoeker stelt dat de situatie in Ethiopië al enkele jaren bijzonder gespannen is. Het land leeft volgens hem "van noodtoestand tot noodtoestand, protest wordt gecriminaliseerd, oppositieleden worden opgepakt, onder het mom van de strijd tegen terreur worden mensen aan arbitraire detentie, foltering, mishandeling, en buitengerechtelijke executies onderworpen", "het regime teert op informanten die in elke wijk aanwezig zijn en iedereen houdt iedereen nauwgezet in de gaten" en "de rechtbanken zijn onderhevig aan politieke druk". Hij citeert uit "Human Rights Watch, Africa, Ethiopia", "Immigration and Refugee Board of Canada, Ethiopia: Semayawi Party (Blue Party), including origin, mandate, leadership. Structure, legal status, and election participation; party membership; treatment of party members and supporters by authorities Research Directorate, Immigration and Refugee Board of Canada, Ottawa" van 17 oktober 2014, "F. Horne, Human Rights Watch, Dispatches: Using Courts to Crush Dissent in Ethiopia" van 9 mei 2016, "Amnesty International, Ethiopia: End Use Of Counter-Terrorism Law To Persecute Dissenters And Opposition Members" van 2 juni 2016 en "US State

Department, Country Reports on Human Rights Practices for 2017, Ethiopia”, aangaande de mensenrechtenschendingen in Ethiopië en de intimidaties, aanhoudingen en mishandelingen ten aanzien van leden van de Blue Party. Volgens verzoeker faalt de commissaris-generaal erin zijn problemen “te kaderen in de algemene veiligheidssituatie in Ethiopië en om deze algemene situatie als context te gebruiken om de persoonlijke problemen te lezen”.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over de richtlijnen van UNHCR, over artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn), over de artikelen 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), over artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en over artikel 10 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: Procedurerichtlijn).

Hij voert aan dat de commissaris-generaal de plicht heeft “op o.a. grond van artikel 10 van de *herschikte Procedurerichtlijn* er voor te zorgen dat er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van oorsprong van verzoekers en dat het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken”.

Hij legt uit dat hij enkel weet wat hem overkomen is, maar dat hij zich “voor wat betreft de redenen daartoe van speculatie [dient] te bedienen omdat enerzijds de handelswijze van het Ethiopische regime niet erg rationaal en consequent of begrijpelijk is, en anderzijds omdat de actoren van vervolging hem niet op de hoogte hebben gebracht van hun effectieve beweegredenen”. Volgens hem maakt dat het echter “geen gemeenrechtelijke problematiek” gezien er “in de dictatuur die Ethiopië momenteel is, geen gemeenrechtelijke problematiek [bestaat], en vervolging van burgers, hun arbitraire detentie, het gebrek aan judiciële controle, de rechtsonzekerheid, door en door politiek [is]”.

De elementen in de motivering van de bestreden beslissing die nog niet weerlegd werden betreffen volgens verzoeker “slechts kleinere inconsistenties”, waarover “de richtlijnen van UNHCR duidelijk stellen dat deze elementen niet als doorslaggevende factoren beschouwd kunnen worden in de beoordeling van een asielaanvraag”. Hij besluit “dat op basis van verzoekers' verklaringen en de door hem voorgelegde documenten, tegenpartij dient te erkennen dat verzoeker aan de op hem rustende bewijslast heeft voldaan: hij heeft de feiten die geleid hebben tot zijn vlucht aannemelijk gemaakt”.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker “*Human Rights Watch, Africa, Ethiopia*”, “*Immigration and Refugee Board of Canada, Ethiopia: Semayawi Party (Blue Party), including origin, mandate, leadership. Structure, legal status, and election participation; party membership; treatment of party members and supporters by authorities* Research Directorate, Immigration and Refugee Board of Canada, Ottawa” van 17 oktober 2014, “*F. Horne, Human Rights Watch, Dispatches: Using Courts to Crush Dissent in Ethiopia*” van 9 mei 2016, “*Amnesty International, Ethiopia: End Use Of Counter-Terrorism Law To Persecute Dissenters And Opposition Members*” van 2 juni 2016 en “*US State Department, Country Reports on Human Rights Practices for 2017, Ethiopia*”.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt.

Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst uit vrees voor problemen met de autoriteiten omdat hij weigerde mee te werken aan de campagne van de meerderheidspartij EPRDF en omdat ze hem ervan verdenken de Oromo-beweging te steunen. De Raad hecht echter geen geloof aan het asielaanbod van verzoeker.

2.4.2. Vooreerst kan uit verzoekers verklaringen niet blijken dat de Ethiopische autoriteiten hem enigszins viseren louter omdat hij niet inging op de eenmalige vraag om mee te werken aan de campagne van de meerderheidspartij EPRDF bij de verkiezingen van mei 2015. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers dat hij slechts één keer met deze vraag werd benaderd en dan nog door mensen uit zijn wijk (*"Het was de job die me werd gegeven door de overheid. Het was tijdens de verkiezingen om mensen te overtuigen om te stemmen voor de partij. Mensen die leven in mijn wijk. En dat wou ik niet doen. [...] Er werd me verteld dat het per dag zou zijn 100 Birr. [...] Ze vroegen het maar één keer. Normaal ben ik geen persoon die thuis blijft door mijn job. Zo vragen ze het aan mensen in de buurt. Selectief."*; notities 7 februari 2018, p. 3), dat verzoeker niet inging op deze vraag (*"Ik werd gevraagd door mensen die werkten voor de overheid en in mijn wijk wonen. Er was een beetje dwang om de job te doen. En het antwoord was niet direct een negatief antwoord. Ik maakte excuses. Dat ik het te druk had met mijn werk."*; notities 7 februari 2018, p. 3), dat ze hem nog met argumenten probeerden te overtuigen maar dat verzoeker weigerde (*"Omdat ik weigerde probeerden ze me te overtuigen dat de job simpel was, maar ik accepteerde het niet en ik zei dat ik het druk had. dus ze zeiden niet zoveel details."*; notities 7 februari 2018, p. 4) en dat er daarop verder niet (negatief) gereageerd werd (*"Er was geen reactie toen. Geen negatieve reactie."*; notities 7 februari 2018, p. 4). Verzoeker bevestigt dat hij hierna nooit meer benaderd werd met een dergelijke vraag (notities 7 februari 2018, p. 4). Gelet op deze gang van zaken is het dan ook geheel onaannemelijk dat de autoriteiten vervolgens zonder meer overgingen tot het fabriceren van een beschuldiging, via het anti-corruptiebureau, waarna ze hem maandenlang vasthielden, meermaals voor de rechtbank brachten en hem tot op heden nog steeds zouden viseren en zijn vrouw hierover benaderen, zelfs nadat de aanklacht ongegrond werd bevonden en hij werd vrijgelaten. Verzoeker kon overigens ook geen andere personen noemen die gelijkaardige problemen hadden gekend louter omdat ze een dergelijk aanbod geweigerd hadden (notities 7 februari 2018, p. 4-5), noch legt hij objectieve gegevens neer in die zin.

2.4.3. Integendeel verzoekers verklaringen dat hij op basis van een valse beschuldiging aangehouden werd en voor de rechtbank moest verschijnen omwille van zijn weigering in mei 2015 blijken louter gebaseerd op eigen vermoedens. Verzoeker verklaarde dat hij een oproepingsbrief kreeg, meerdere keren voor de rechtbank moest verschijnen, dat zijn advocaat de kans kreeg zijn argumenten uiteen te zetten (die erin bestonden dat de aanklacht gestoeld was op een wetsartikel voor ministers en overheidsofficieren, terwijl verzoeker een privépersoon was), dat de beschuldiging door de rechter

ongegrond werd bevonden en dat hij werd vrijgelaten op borg (notities 9 januari 2018, p. 21-22; notities 7 februari 2018, p. 10, 12). Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij geen eerlijk proces kreeg.

2.4.4. Het was pas wanneer verzoekers advocaat de betaalde borgsom probeerde terug te krijgen en dit niet lukte, vermoeden verzoeker en zijn advocaat, dat zijn weigering om mee te werken aan de verkiezingscampagne er iets mee te maken had (*"Mijn advocaat vroeg me of ik een ander politiek probleem of betrokkenheid. Daarna had ik alleen maar ooit gevraagd om deel te nemen tijdens de campagne. Maar ik had toen ook geantwoord dat ik niet kan. Maar toen zei mijn advocaat ik heb mijn best gedaan en mijn verantwoordelijkheid gedaan. Maar dit is puur tegen de wet. Buiten de wettelijke regels. Daarom moet je dingen in orde maken. Je kan niet zomaar met hen vechten. Want het tijdstip waarop jij de brief krijgt en de beschuldiging wanneer die gepland was en de tijd waarop je de brief krijgt was ongeveer hetzelfde. Niet ver van elkaar. De reden waarom ik deze reactie kreeg was de manier waarop ik het zo beantwoord heb. De beschuldiging over was lang geleden gedaan. Het was gericht op de manier waarop je je beschuldiging beantwoord hebt."*; notities 9 januari 2018, p. 21-22; notities 7 februari 2018, p. 13). Opnieuw bevestigt verzoeker hiermee 'te denken' dat het een gefabriceerde beschuldiging betrof en deze hypothese is enkel gebaseerd op het feit dat hij stelt dat hij niets had misdaan (notities 7 februari 2018, p. 9-10) en op het feit dat het tijdstip van zijn weigering en het tijdstip van de oproepingsbrief niet ver uit elkaar lagen (notities 9 januari 2018, p. 22; notities 7 februari 2018, p. 13). Verzoeker brengt geen objectieve elementen aan die erop wijzen dat het iets anders dan een legaal (gemeenrechtelijk) onderzoek en een legale (gemeenrechtelijke) procedure betrof.

2.4.5. Dat verzoeker geenszins gevisieerd werd, noch gehinderd door dit proces door de Ethiopische overheid wordt bevestigd in de vaststelling dat hij, zijn professionele activiteiten gewoon kon verder zetten en dat hij op 10 december 2016 vanuit Ethiopië naar België reisde met zijn eigen Ethiopisch paspoort, uitgereikt op 27 april 2016, en met een visum voor België, afgegeven op 6 december 2016. Verzoeker verkreeg zonder problemen een paspoort van de Ethiopische autoriteiten en een visum bij de ambassade te Addis Abeba, waarmee hij vervolgens ook probleemloos het land verliet, ná de beweerde valse beschuldiging, de beweerdelijke maandenlange arrestatie en rechtszaak. Waar verzoeker stelt dat zijn rechtszaak volgens zijn advocaat nog niet was afgelopen (*"Bovendien had hij informatie gekregen dat mijn zaak nog verder gaat bij dezelfde rechtbank."*; notities 9 januari 2018, p. 22) omdat hij nog steeds zijn borgsom niet had teruggekregen blijft ook dit bij beweringen nu geen niet-aflatende vervolging van de Ethiopische overheid kan blijken. Aldus verzocht verzoeker om en werd ook een *"Commercial Registration Certificate"* en een *"Business License"* uitgereikt/toegekend door het Addis Ababa City Administration Trade Bureau op 27 juli 2016, en dit eveneens na zijn beweerdelijke problemen met de Ethiopische overheid. Verzoekers melding op de Dienst Vreemdelingenzaken van een oproepingsbrief van 2 november 2016 die hij na zijn gevangenschap en vrijlating ontving (verklaring DVZ, vraag 3.5) is dan ook niet verenigbaar met het gemak waarmee verzoeker alle administratieve hulp kreeg van zijn overheid, zelfs voor een vertrek uit het land waarbij hij zonder problemen de grenscontroles kon passeren en naar Europa reizen. Van verzoekers kant kan evenmin worden aangenomen dat hij deze legale reis riskeerde met zijn eigen paspoort indien hij werkelijk zijn autoriteiten vreesde.

2.4.6. Ook het feit dat verzoeker reeds op 10 december 2016 in België aankwam, maar pas op 18 januari 2017 een verzoek om internationale bescherming indiende, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen. De Raad ziet niet in waarom verzoeker wachtte tot zijn vrouw hem liet weten dat zij opnieuw benaderd werd door het anti-corruptiebureau, gezien hij beweerdelijk reeds in oktober 2015 vals beschuldigd werd, hierdoor maandenlang vastgehouden werd, meerdere keren voor de rechtbank moest verschijnen, zijn borgsom nog steeds niet had teruggekregen, zijn rechtszaak volgens zijn advocaat nog niet was afgelopen (notities 9 januari 2018, p. 22) en hij volgens zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken na zijn gevangenschap en vrijlating nog een oproepingsbrief ontving op 2 november 2016, waarmee hij naar zijn advocaat ging die hem zei *"dat het een ernstige zaak was en dat hij niets meer voor me kon doen"* en waardoor hij besloot om naar België te komen (verklaring DVZ, vraag 3.5). Van een persoon die dit beweert en stelt vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag nochtans redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een verzoek om internationale bescherming indient. Het feit dat verzoeker zo lang wachtte om een dergelijk verzoek in te dienen, is dan ook een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert als dusdanig de ernst van de door hem geschetste vervolging.

2.4.7. Het betaalbewijs van een borgsom van 20000 Ethiopische birr, uitgereikt op 10 januari 2016, na een aanklacht door het anti-corruptiebureau, door verzoeker voorgelegd op het Commissariaat-generaal, toont niet aan dat verzoeker vals beschuldigd werd of dat er omwille van politieke redenen een aanklacht werd gefabriceerd.

2.4.8. De op het Commissariaat-generaal neergelegde e-mail van 16 december 2017 naar de dienst "Tracing" van het Rode Kruis Vlaanderen, waarin gesteld wordt dat verzoeker zich wil informeren "naar de stand van zaken in zijn dossier", werd op 22 december 2017 beantwoord met: "Voorlopig hebben wij nog niets mogen ontvangen in verband met dit dossier. Gezien de drukte bij onze collega's in Ethiopia is dit normaal. Ik herinner hen aan dit dossier. Als we nieuws ontvangen dan breng ik u op de hoogte.". Deze e-mail, die verzoekers asielrelaas geenszins inhoudelijk bevestigt, kan zijn verklaringen dan ook niet staven. Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan zijn beweringen dat het Rode Kruis hem in de gevangenis in Ethiopië bezocht, merkt de Raad op dat een dergelijk bezoek de door hem beweerde (politieke) reden van zijn gevangenschap niet aantoon.

2.4.9. Het op het Commissariaat-generaal getoonde bericht op zijn Facebookprofiel, waarin een persoon stelt dat hij verzoeker niet kan bereiken via telefoon of Facebook, kan uiteraard niet op objectieve wijze aantonen dat verzoeker toen vermist was en in de gevangenis zat.

2.4.10. Verzoeker kan evenmin hardmaken dat hij de Ethiopische autoriteiten dient te vrezen omdat ze hem ervan verdenken de Oromo-beweging te steunen.

2.4.11. Vooreerst kon de commissaris-generaal geen informatie terugvinden waaruit blijkt dat de Oromo, die met meer dan een derde van de bevolking de grootste etnische groep van Ethiopië zijn, louter omwille van hun etnische afkomst zouden worden gevisieerd of vervolgd. Laat staan dat verzoeker - die de Amhaarse etnie heeft en louter een link heeft met de Oromo-etnie door de etnische afkomst van zijn vrouw - verregaande problemen zou ondervinden omwille van de beschuldiging van het financieel steunen van de Oromo-beweging.

2.4.12. Bovendien meent verzoeker dat zijn weigering mee te werken aan de EPRDF-campagne in 2015 de oorzaak is van de problemen van zijn neef en de beschuldiging dat verzoeker de Oromo-beweging steunt. Er wordt echter geen geloof gehecht aan de bewering dat verzoeker gevisieerd wordt omwille van deze weigering (zie hierboven).

2.4.13. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar "Immigration and Refugee Board of Canada, Ethiopia: Semayawi Party (Blue Party), including origin, mandate, leadership. Structure, legal status, and election participation; party membership; treatment of party members and supporters by authorities Research Directorate, Immigration and Refugee Board of Canada, Ottawa" van 17 oktober 2014 aangaande de intimidaties, aanhoudingen en mishandelingen ten aanzien van leden van de Blue Party, merkt de Raad op dat verzoeker geen problemen vermeldde omwille van zijn lidmaatschap en dat hij ook geen toekomstige vrees aanhaalde, noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken (vragenlijst DVZ, vraag 3.5), noch tijdens zijn eerste persoonlijke onderhoud, noch tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud. Integendeel, verzoeker verklaarde uitdrukkelijk dat het niet geweten was dat hij het regime niet steunde ("Ze weten niet of ik de overheid steun of niet. Ik doe mijn job. Ik heb goed contact met de mensen in mijn wijk."; notities 7 februari 2018, p. 4). Het louter voorleggen van een kopie van een lidkaart van de Blue Party, uitgereikt op 22 september 2013, kan niet aantonen dat verzoeker hierdoor problemen zou (kunnen) kennen.

2.4.14. In het verzoekschrift wordt voorts geciteerd uit "Human Rights Watch, Africa, Ethiopia", "F. Horne, Human Rights Watch, Dispatches: Using Courts to Crush Dissent in Ethiopia" van 9 mei 2016, "Amnesty International, Ethiopia: End Use Of Counter-Terrorism Law To Persecute Dissenters And Opposition Members" van 2 juni 2016 en "US State Department, Country Reports on Human Rights Practices for 2017, Ethiopia", aangaande de mensenrechtenschendingen in Ethiopië. Hij verwijst naar de richtlijnen van UNHCR, artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en artikel 10 van de Procedurerichtlijn.

De Raad benadrukt dat een verwijzing naar wetsartikelen en naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Ook verzoekers stelling dat de commissaris-generaal *"bijzonder veel vertrouwen [heeft] in het Ethiopische regime, de werking van de ordediensten in Ethiopië, en van het gerecht"* en er vanuit gaat *"dat alle mensen die effectief vervolgd worden in Ethiopië met recht en reden vervolgd worden, en dat er van de tienduizenden die aan arbitraire detentie worden onderworpen en onder valse voorwendsels aan huiszoekingen en detentie onderworpen worden, dit telkenmale om goede redenen gebeurt, en dat er nooit met een te breed net gevist wordt"*, terwijl *"de bedoeling van het Ethiopische regime wel eens arbitraire massa-intimidatie zou kunnen zijn, om zo iedereen in het gelid te dwingen en dat Ethiopië zich niet beperkt tot vervolging van high-profile doelwitten maar ook veel mensen soms zonder goede reden en zonder grondige profilering aanhoudt"* is niet meer dan een algemene opinie. Immers *in concreto*, kan uit verzoekers asielrelaas niet blijken dat hij (zie boven) geen eerlijk proces heeft gehad zelfs in een delicate kwestie als corruptie of het niet leveren van goederen bij de rechtmatige bestemming. Ook kan niet blijken dat verzoeker op enigerlei wijze professioneel werd gehinderd.

2.4.15. De door verzoeker bijgevoegde informatie bespreekt de onderdrukking en arrestaties van *"journalists, activists, and perceived opposition party members"* (*"Human Rights Watch, Africa, Ethiopia"*), *"protesters, [...] prominent opposition politicians"* (*"F. Horne, Human Rights Watch, Dispatches: Using Courts to Crush Dissent in Ethiopia"* van 9 mei 2016), van hoge profielen binnen de oppositie alsook van *"activists, human rights defenders, opposition party leaders and journalists"* (*"Amnesty International, Ethiopia: End Use Of Counter-Terrorism Law To Persecute Dissenters And Opposition Members"* van 2 juni 2016), van *"protesters and opposition politicians"* (*"F. Horne, Human Rights Watch, Dispatches: Using Courts to Crush Dissent in Ethiopia"* van 9 mei 2016) en van *"protesters, journalists, and opposition party members, [...] activists"* (*"US State Department, Country Reports on Human Rights Practices for 2017, Ethiopia"*). Verzoeker heeft geenszins een dergelijk profiel, zoals de commissaris-generaal terecht opmerkte ter terechtzitting, noch is hij Oromo.

2.4.16. De overige door verzoeker op het Commissariaat-generaal neergelegde stukken - zijn Ethiopisch paspoort, zijn geboortecertificaat, de geboortecertificaten van zijn kinderen, de identiteitskaart van zijn vrouw, hun huwelijkscertificaat, de eigendomsakte van zijn huis, zijn rijbewijs, *"Taxpayer Registration Certificate"*, *"Commercial Registration Certificate"*, *"Business License"*, *"Ownership Certificate"*, een brief van *"Ibex Explore"* en een attest van zijn spaarrekening bij Dashen Bank - betreffen enkel verzoekers identiteit en die van zijn familieleden, alsook zijn huwelijk, eigendom, rijvaardigheid, werkzaamheden en documenten voor zijn visumaanvraag. Deze elementen worden niet als dusdanig betwist.

2.4.17. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.18. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Ethiopië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Waar een schending van artikel 3 van het EVRM wordt aangevoerd, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en die van de Raad in de onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK